

Rybník Sloup

4,5 km

Pověsti

Rybník Sloup se nachází horním konci Číčovického údolí a je největší z pěti rybníčků v údolí. O rybníku Sloup se vyprávělo, že tam sídlí zlý vodník. Svoji poslední, dvaatřicátou oběť stáhl prý pod hladinu v roce 1938. Lidé se proto donedávna tomuto místu vyhýbali.

Některé domněnky hovoří o tom, že název rybníka byl odvozen od votivního kamenného sloupu z pohanských dob, u něhož se obětovalo božstvům vody. Rybník Sloup byl řadu let vypuštěn a na jeho dně byl dobře viditelný přeražený dlouhý kámen, který mohl být i důvodem jeho pojmenování.

Rostlinstvo a živočišstvo

Podobně jako v celém údolí nacházejí se zde rostlinná a živočišná společenstva mokřých luk.

Mezi první jarní květy patří mokřýš střídavolistý a řerišnice hořká, později na podmáčených loukách vykvétá starček potoční, hadí mord nízký, kozí brada luční a také v tomto kraji častý vstavač májový. Na suchých písčítých okrajích se z jara objevuje miniaturní osívka jarní.

Prstnatec (vstavač) májový (*Dactylorhiza majalis* – viz obrázek) z čeledi vstavačovitých, lidově zvaný kukačka, se vyskytuje na zamokřených lukách. Nejsou-li louky koseny, bývá vytlačen agresivnějšími rostlinnými druhy. Kvete v květnu, fialově až růžově, jeho listy mají na svrchní straně nepravidelné tmavohnědé až černé skvrny. V době květu má v zemi dvě hlízky – jednu loňskou, svraskalou, druhou hladkou, kterou bude přezimovat.

Kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), z čeledi kosatcovitých, lidově zvaný mečík, roste na okraji rybníka, potoka a v pobřežních houštinách. Může být až 150 cm vysoký, v květnu a červnu je nápadný svými jasně žlutými květy. Rozmnožuje se částmi větveného oddenku a semeny, která jsou po dopadu na vodní hladinu odnášena na vzdálená místa.

Potok, který napájí rybníky Kadoch a Sloup, pokračuje dále Čičovickým údolím, na jehož konci se vlévá do Smutné.

Do údolí je možné odbočit před Šichovou Vesí (zastávka č.7), vpravo po žluté značce, nebo před Modlíkovem (zastávka č.10). Cesta není značená.

Čičovické údolí

V údolí jsou převážně louky, lemované někde lesem, jinde pak poli. Středem údolí teče přítok potoka Smutná, orámovaný porostem mohutných olší, někde duby a lípami. Uprostřed protáhlého údolí je **vesnice Čičovice** se třemi bývalými hospodářskými usedlostmi.

Dvě usedlosti jsou využívány k rekreaci, třetí je v ruinách. Pod stavením „U Šáchů“ (na levém břehu potoka) je starodávná roubená luční studánka s pramenitou vodou, v rozpadlém stavení dosud roste keř **klokoče zpeřeného** (*Staphylaea pinnata*). V osadě stojí skupiny mohutných lip, javorů a dubů. Směrem po toku potoka vede asi 300 m dlouhá úvozová cesta s mohutným kamenným valem na jedné straně, který sloužil jako opěrná zeď proti sesuvu půdy. Na dolním okraji jsou březové háje s typickou hajní květenou.

Na okraji Čičovického údolí v lese Mýta a Vráže podle lidových pověstí sídlily **lesní žínky**. Měly prý rády oheň a z něj vyzařující teplo. Rády zpívaly, tančily a svolávaly se po lese zvukem „kuč“. Měly rády koně a často se k nim, nedbajíce přítomnosti vesničanů, přibližovaly. Dle jedné pověsti se chycená lesní žínka na bývalém statku u Šáchů v Čičovicích stále třásla zimou, přilézala k ohýnku v plotně, museli ji mít proto stále v teple za kamny. Je možné, že tyto pověsti byly dávnou vzpomínkou na pohanské věštkyně zpívající a tančící u posvátných ohňů boha Slunce a ohně.

Kolem stavení u Šáchů i na přilehlých polích byla též, jakož i jinde v okolí, nalezena celá řada silně tuhovaných střepů, prozrazujících velmi staré osídlení tohoto místa.

Cesta pokračuje do kopce přes les (značení), dále po levém okraji louky k cestě Klokočov-Šichova Vesec (značení + turistická žlutá značka).